

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. Pn-735/2023-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vanesi Brizić Bahun kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari I-tužitelja Vladimira Gradečaka iz Zagreba, Vukomerec 63, OIB: 57317507252, i II-tužiteljice Sanje Zvoniček iz Zagreba, Vukomererc 63, OIB: 63772443608, zastupanih po punomoćniku Danijelu Papku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Mulino turizam i hoteljerstvo d.o.o., Buje, Škrile 75a, OIB: 75599831396, zastupanog po punomoćnici Martini Benolić, odvjetnici u Umagu, radi naknade štete, nakon održane javne i glavne rasprave zaključene dana 20. travnja 2026. godine u prisutnosti tužitelja osobno uz punomoćnika Danijela Papka, odvjetnika, te zastupnika tuženika uz punomoćnicu Martinu Benolić, odvjetnicu, dana 27. svibnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku Mulino turizam i hoteljerstvo d.o.o., Buje, Škrile 75A, I. tužitelju Vladimiru Gradečaku iz Zagreba, Vukomerec 63, s naslova naknade štete isplatiti iznos od 20.000,00 kn / 2.654,46 EUR zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 18.11.2022. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Mulino turizam i hoteljerstvo d.o.o., Buje, Škrile 75A, II. tužiteljici Sanji Zvoniček iz Zagreba, Vukomerec 63, s naslova naknade štete isplatiti iznos od 30.000,00 kn / 3.981,68 EUR zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 18.11.2022. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Mulino turizam i hoteljerstvo d.o.o., Buje, Škrile 75A, naknaditi I. tužitelju Vladimiru Gradečaku iz Zagreba, Vukomerec 63, i II. tužiteljici

Sanji Zvoniček iz Zagreba, Vukomerec 63, prouzročeni parnični trošak zajedno sa zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

II. Nalaže se I-tužitelju Vladimiru Gradečaku iz Zagreba, Vukomerec 63, OIB: 57317507252, i II-tužiteljici Sanji Zvoniček iz Zagreba, Vukomererc 63, OIB: 63772443608, naknaditi tuženiku Mulino turizam i hoteljerstvo d.o.o., Buje, Škrile 75a, OIB: 75599831396, trošak parničnog postupka u iznosu od 2.229,10 eur, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navodi da su im djelatnici tuženika dana 14. rujna 2022. godine usmeno zabranili ulaz u Casino tuženika, koji se nalazi u sklopu Luxury Boutique Hotel Mulino, i to neopravdano ih optužujući za prijevare. Dva tjedna nakon toga, tužitelji su ponovno pokušali ući u predmetni Casino, međutim djelatnici tuženika im nisu dopustili ulaz u isti bez valjanog obrazloženja. Opisanim postupanjem tuženika, tužiteljima se nezakonito onemogućava sudjelovanje u igrama na sreću koje se priređuju u casinima tuženika te u osvajanju nagrada u istima. Posebno ukazuju kako su tužitelji već dvadeset godina posjetitelji predmetnog Casina te ne postoje nikakvi opravdani razlozi niti pravna osnova za zabranu ulaska tužitelja u Casino tuženika. Isto tako, sukladno članku 43. st. 5. Zakona o igrama na sreću, posjet casinu i sudjelovanje u igrama na sreću priređivač može privremeno zabraniti ili ograničiti pojedinim osobama ako postoji osnovana pretpostavka da učestalost i intenzitet njihova sudjelovanja u igri dovode u opasnost njihov egzistencijski minimum, te ako to zatraže ustanove koje se bave zaštitom obitelji u slučajevima kad igrač zbog nekontroliranog igranja nanosi štetu sebi ili obitelji koju uzdržava. Obzirom u konkretnom slučaju nisu ispunjene navedene zakonske pretpostavke, tuženik je potpuno neosnovano i bezrazložno zabranio tužiteljima ulazak u Casino tuženika. Stoga da je takvim nezakonitim postupanjem djelatnika tuženika tužiteljima povrijeđeno njihovo pravo osobnosti, i to ugled, čast i sloboda, te su isti sve do danas onemogućeni u sudjelovanju u igrama na sreću kod tuženika. Obzirom na navedeno, I-tužitelj i I(I-tužiteljica potražuju od tuženika naknadu neimovinske štete za povredu prava osobnosti iz čl. 19. ZOO-a, i to za povredu prava na ugled, čast i slobodu. Slijedom navedenog, tužitelji predlažu donijeti presudu kojom će se naložiti tuženiku I-tužitelju s naslova naknade štete isplatiti iznos od 20.000,00 kn / 2.654,46 eur, a II-tužiteljici iznos od 30.000,00 kn / 3.981,68 eur, sve zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 18.11.2022. godine do isplate, uz naknadu troškova postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu prvenstveno ističe prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog građanskog suda u Zagrebu. Nadalje se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Oспорava tražbinu tužitelja u osnovi i visini. U odnosu na navode iz tužbe tuženik tvrdi kako nije prekršio niti jedan pozitivni pravni propis niti interni akt samog tuženika koji regulira ulaske u objekte tuženika niti je

isti na bilo koji način povrijedio pravo osobnosti tužitelja. Navodi kako tužitelji uopće ne opisuju konkretnu povredu prava osobnosti niti predlažu dokaze ili dokazne prijedloge iz kojih bi navedeno proizlazilo. U odnosu na odredbe čl. 43. st. 5. Zakona o igrama na sreću ističe kako se radi o zakonskoj odredbi koja uređuje jednu od obveza samog tuženika za vođenje evidencije ulaska, ali ne predstavlja nikakvu obvezu tuženika da dopusti ulazak u prostore svog casina svakome. Ukazuje na odredbu čl. 43. st. 6. Zakona o igrama na sreću koja uređuje da će postupanje u vezi s ulaskom u casinu i zabranom ulaska priređivač propisati unutarnjim aktom društva. U pravilu tuženik zabranjuje ulazak osobama koje ne ispunjavaju uvjete za člana kluba, ako i ukoliko se posumnja ili pokaže da te osobe nemaju namjere koristiti automate za igre na sreću, odnosno igrati igre na sreću na pravilan način bez skrivenih ili skrivljenih mogućih manipulacija tijekom igre.

3. U tijeku postupka izvršen je uvid u odštetni zahtjev od 14. studenog 2022. godine, rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Središnji ured od 30. rujna 2010. godine, dopis Ministarstva unutarnjih poslova, PU Istarske, PP Umag-Umago s ispostavom Buje-Buie od 22. svibnja 2024. godine, te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja i zastupnika tuženika, te je izvršen uvid u Izvadak iz pravilnika igračnice i hotela Mulino.

4. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23, dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti i to prava na ugled, čast i slobodu.

6. Prema odredbi čl. 52. st. 1. ZPP-a za suđenje u sporovima o izvanugovornoj odgovornosti za štetu, osim suda općemjesne nadležnosti, nadležan je i sud na čijem je području štetna radnja počinjena ili sud na čijem je području štetna posljedica nastupila.

7. S obzirom je u konkretnom slučaju prebivalište tužitelja u Zagrebu, a da naknadu potražuju zbog povrede prava osobnosti i to prava na čast, ugled i slobodu, to se smatra kako je mjesto nastanka takve štete upravo mjesto u kojem prebivaju tužitelji.

8. Stoga je neosnovan prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda.

9. Prema odredbi čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO) tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Predmnijeva se obična nepažnja.

10. Prema odredbi čl. 1046. ZOO-a šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

11. Da bi postojala odgovornost tuženika za štetu prema odredbi čl. 1045. ZOO-a, moraju postojati opće pretpostavke za odgovornost i to štetna radnja, protupravnost štetne radnje, šteta te uzročno posljedična veza između štetne radnje i štete i osobe koja je odgovorna za štetnu radnju.

12. Po prirodi stvari šteta je posljedica više uzroka, ali od više uzroka treba odabrati onaj koji je pravno odlučujući, odnosno, ako je više okolnosti koje su u vezi s nastankom štete, uzrokom se smatra samo onaj koji po redovnom tijeku stvari dovodi do takve posljedice.

13. Prema odredbi čl. 19. ZOO-a svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom. Pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

14. Prema odredbi čl. 1100. ZOO-a u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

15. I-tužitelj u svom iskazu navodi da su on i II-tužiteljica godinama posjećivali predmetni casino jer su jedno vrijeme i živjeli u Umagu, a voljeli su igrati u casinu i u većini slučajeva su dobivali neke manje iznose, ponekad veće, a ponekad bi i gubili. Međutim, jednom prilikom na ulazu u casino im je rečeno da ne mogu svaki dan dolaziti u casino, već da to smiju činiti samo jednom tjedno. Obrazloženje je bilo da to utječe na njihovo imovno stanje, što mu nije bilo logično, obzirom su uglavnom dobivali u casinu. Ipak su postupali u skladu sa tom odlukom, da bi im jednog dana bilo rečeno kako ne smiju ući u casino. Prvo im je to rekla djelatnica na ulazu, kojoj se prilikom ulaska u casino treba pokazati osobna iskaznica. Kada su pitali zašto, došao je inspektor koji je djelatnik tuženika i on je rekao da je to zato što oni varaju. Nije mu bilo jasno kako bi uopće mogli varati, a uz to ističe kako nikada nisu u casinu radili nešto što bi bilo nedopušteno. Nisu lupali po aparatima, nisu uznemiravali druge goste, već su uvijek bili pristojni. Zbog navedenog su tada pozvali policiju, međutim, iako su ih čekali više sati, policija nije došla, te su otišli. Zbog takve odluke tuženika jako su se loše osjećali, tim više što su ih i u drugim casinima počeli loše gledati, jer je od strane tuženika razgllašeno da su lopovi. Također su ih loše gledali i drugi igrači, a i njihovi susjedi u Umagu. Smatra kako bi ih, u slučaju da su varali, onda trebalo kazniti, a ne im samo zabraniti ulaz. Nedugo nakon tog događaja odselili su iz Umaga, jer više nisu mogli podnijeti da ih ljudi na taj način gledaju. Nije im konkretno rečeno koje su to nezakonite radnje radili, odnosno nitko im ništa nije htio objasniti. Koliko zna, protiv njega nije podnesena bilo kakva kaznena ili bilo kakva prijava vezano uz igranje u tom casinu. Ne može se točno sjetiti o kojim datumima se radilo, a također se ne može točno sjetiti kada su se preselili iz Umaga u Zagreb, negdje 2021. ili 2022. godine. Iz Umaga su se preselili nakon ovog događaja sa tuženikom. Kada su mu prvi puta ograničili ulaz u casino, njegova primanja su bila od 2.000,00 do 10.000,00 eura. U navedeno su uključena i primanja koja je ostvario kockanjem. U to vrijeme nije imao stalna primanja iz radnog odnosa, već je radio povremeno u građevini. Trajno zaposlen nije bio. Ne može imenovati igrača niti neku drugu osobu koji ga je zbog ovog događaja ružno gledao. Zaključio je kako ih ružno gledaju iz razloga što su prije svi bili vrlo pristojni, zapravo srdačno, nudili pića, dok nakon ovog događaja to više nisu radili i pozdravljali su ih samo zato što su morali. Zaključio je da je to u vezi s ovim događajem zato što se to događalo neposredno nakon njega. Nije zbog ovog događaja posjetio doktora, ali kad god bi prošao pored casina, kada bi došao u Umag, jako se loše osjećao, srce bi mu lupalo, narastao tlak i slično. To je mogla vidjeti njegova supruga, eventualno njihov sin i možda neke osobe koje bi s njima bile u automobilu. Nema još neku drugu zabranu

ulaska u casina u Hrvatskoj. Sada većinom igra po casinima u Zagrebu te nešto malo u Sloveniji. U casinu tuženika su osobito voljeli igrati na aparatima Atronic i IGT i to određeni set igrica. Nije nikada čekao da netko izgubi pa odmah uskočio poslije njega. Bio je član kluba i uvijek je imao svoju karticu. Članskom iskaznicom je smatrao karticu koju je pokazivao na ulazu u klub i koju je u klubu koristio, ne zna da li je postojala neka druga.

16. II-tužiteljica u svom iskazu navodi kako su u Umag počeli ići još prije 20-tak godina, te su i prije preseljenja počeli posjećivati objekt tuženika i stvorili naviku stati u taj casino i malo igrati. Nakon što su se preselili u Umag, taj casino su posjećivali gotovo svaki dan. Jednog dana, za što misli da se odigralo 2020. godine, djelatnica na ulazu im je rekla kako više ne mogu dolaziti svaki dan, već najviše jednom tjedno. Kad su je pitali zašto, rekla im je da ne bi casino ugrožavao naše financijsko stanje. Njoj to nije bilo logično, jer u casinu nisu gubili, već su uglavnom dobivali. Ipak su nakon toga nastavili dolaziti samo jedan puta tjedno do jednog dana koje je bio otprilike godinu dana nakon ovog prvog događaja. Tada su na ulazu u casinu dali svoje članske kartice, međutim, djelatnica ih je oduzela i rekla kako imaju zabranu ulaska. Na njihov upit zašto, rekla je kako im nije dužna to obrazložiti, ali je na inzistiranje njezinog supruga, ovdje I-tužitelja, došao neki njihov djelatnik kojeg zovu inspektor, te je i on ponovio kako im nije dužan ništa obrazlagati. Na inzistiranje njezinog supruga rekao je kako im to eto ne bi smio reći, ali da je to zato što krađu iz aparata, dakle varaju. Suprug je na to poludio i nazvao policiju, međutim, oni nisu došli, iako su ih čekali. Nakon toga više nisu odlaziti u taj casino. Svaki puta kada prođu pored casina i kada vidi njihov znak, prokomentira kako eto više ne mogu ići u Hollywood, a ne može objasniti zbog čega je to na nju djelovalo, navike su čudna stvar, upoznali su puno ljudi tamo, a kako se radi o malom gradiću, nakon ovog događaja, svi su ih počeli drugačije gledati. Teško joj je objasniti kako to doživljava, jer bi još mogla shvatiti da je nešto krivo učinila, pa da je se ne pusti, ali ne može shvatiti zašto ju netko ne bi negdje pustio. Jako ju je povrijedio navod da je prevarant i varalica. U vrijeme štetnog događaja nije imala stalna mjesečna primanja, odnosno stalni radni odnos. Radila je honorarno u kuhinji, a zarađivali su u casinu, te je mjesečno zarađivala oko 5.000,00 eura. Ne želi reći gdje je radila honorarno u kuhinji. Radila je sezonski. Ne želi imenovati neku treću osobu koja je vidjela sam štetni događaj. Nije posjetila nekog doktora zbog svog psihičkog stanja vezano uz ovaj događaj. Ne sjeća se da li su se nakon ovog događaja ikada ikome obratili vezano uz ovu zabranu. Ne zna da li je sa I-tužiteljem tijekom igre izmjenjivala kartice, misli da ne, da je eventualno ako bi on otišao na wc, igrala za njegovim aparatom.

17. Zastupnik tuženika u svom iskazu navodi kako su oni privatna firma i imaju diskrecijsko pravo i po zakonu ograničiti ulaz bilo kome tko ne poštuje njihova pravila. Rade već 30 godina i takav slučaj još nisu imali. Nitko od njegovih djelatnika nije rekao drugoj osobi da je prevarant, jer to nije moguće niti se to čini bez dokaza, ali imaju pravo zabraniti ulaz u casino, ako imaju sumnju da se provodi nepoštena, odnosno ne-fer igra. Upravo radi toga imaju članske iskaznice i kada se dogodi takav slučaj, one se ukidaju i ukida se gostoprimstvo. Neke stvari se ne mogu u casinu primijetiti odmah, međutim, nije normalno da netko dobiva stalno, jer je to nemoguće. Ovdje prisutne tužitelje ne poznaje, ali je za njih čuo od svojih inspektora kontrole, a čuo je da su oni zajedno sa svojim sinom zbunjivali mašine, skidali bonuse, manipulirali mašinom i zbog navedenog im je uskraćeno gostoprimstvo. Također na njihovim članskim iskaznicama jasno piše kako su

neprenosive, pa je i dijeljenje iskaznice tijekom igre protivno njihovim pravilima. Također želi dodati kako su po zakonu dužni spriječiti premjerno kockanje, što znači da su dužni spriječiti ulazak onima koji dolaze svaki dan ili svaki drugi dan, a nemaju redovne izvore prihoda. Konkretna slučaj nisu prijavili policiji kako ne bi ometali vrijeme policije, a i suda. Naime, od 30 do 40 prevaranata koje su uhvatili, u zatvor je otišlo njih 10, dok je u 9 slučajeva stvar otišla u zastaru. U casinu imaju aparate od 10-tak različitih firmi, te je samo na aparatima Atronic i IGT bila moguća manipulacija, što su tužitelji očito shvatili, a oni tek kasnije. Zaključak o manipuliranju aparatima temeljen je na mehanizmu igranja tužitelja te činjenici da su stalno dobivali. Pri tome misli kako su stalno mijenjali aparate, na njima mijenjali postavke, čime bi blokirali aparat. Nije zabranjeno mijenjati aparate tijekom igre ako to normalno radi, ali ako netko skače, preskače i radi nenormalne pokrete, onda je. Iz casina su makli navedene aparate, koji su imali grešku koju su tužitelji shvatili te tako nisu igrali na drugim aparatima, već samo na ovim. Nije moguće da dugoročno igrač u njihovom casinu bude u dobitku. To znači da može dobiti jednom od deset puta u prosjeku. Ako su tužitelji živjeli od igranja u casinu, znači da su stalno dobivali, da su bili u plusu, kao što su to i sami rekli. Osoba koja ne radi, ne smije biti svaki dan u casinu, jer to znači da je ovisnik. U Hrvatskoj postoje stroga pravila za to. Casino je privatno mjesto. Na događaje u njihovom casinu primjenjuje se Zakon o javnom redu i miru. Ponavlja kako se ne radi o javnom mjestu, to je njegova privatna kuća. Moguće je mijenjati postavke aparata, jer se može mijenjati zvuk, igre, denominacija igre. Igrači mogu mijenjati postavke igre. Ako netko stalno mijenja te postavke, zbunjuje aparat.

18. Analizirajući iskaze saslušanih tužitelja i zastupnika tuženika u odnosu na relevantne okolnosti, sud je iste iskaze samo djelomično prihvatio, imajući u vidu da stranke u svojim iskazima tumače i objašnjavaju nastalu situaciju vrlo subjektivno.

19. Pri tome je sud imao u vidu da je prema odredbi čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

20. To znači da su u konkretnom slučaju tužitelji bili dužni dokazati sve pretpostavke odgovornosti za štetu, koje su pobliže navedene u točki 11 obrazloženja.

21. Prvenstveno valja navesti kako tužitelji nisu dokazali da bi ih tuženik, odnosno neki njegov djelatnik optužio za prijevaru ili na bilo koji način uvrijedio prilikom uskraćivanja tužiteljima ulaska u kasino 14. rujna 2022. godine. Pri tome valja navesti kako se tužitelji ni ne sjećaju koji je to točno datum bio, ali se to može zaključiti iz činjenice da su toga dana nazvali policiju.

22. Međutim, iz dopisa Ministarstva unutarnjih poslova, PU Istarske, PP Umag-Umago s ispostavom Buje-Buie od 22. svibnja 2024. godine, proizlazi da je I-tužitelj u telefonskom razgovoru dana 14. rujna 2022. godine izjavio kako ga ne puštaju u kasino jer smatraju da je rizična osoba.

23. Iz navedenog proizlazi kako prilikom sporne zabrane ulaska navedenog dana nije bilo nekih dodatnih incidenata.

24. Tužiteljima prema vlastitom iskazu to nije bio prvi put da im je ograničen ulazak u kasino, jer su i ranije upozoravani da ne mogu dolaziti svaki dan, što su oni i prihvatili.

25. Nadalje, proizlazi kako tužitelji smatraju da im je pravo osobnosti povrijeđeno samo zbog činjenice što im je na ulazu u casino tuženika onemogućen ulazak u casino i time sudjelovanje u igrama na sreću.

26. Prema odredbi čl. 43. st. 5. Zakona o igrama na sreću osobe u uniformi mogu ulaziti u casino samo radi obavljanja službe. Posjet casinu i sudjelovanje u igrama na sreću priređivač može privremeno zabraniti ili ograničiti pojedinim osobama ako postoji osnovana pretpostavka da učestalost i intenzitet njihova sudjelovanja u igri dovode u opasnost njihov egzistencijski minimum, te ako to zatraže ustanove koje se bave zaštitom obitelji u slučajevima kad igrač zbog nekontroliranog igranja nanosi štetu sebi ili obitelji koju uzdržava.

27. Međutim, to ne znači da se radi o jedinim razlozima kada je casino ovlašteno zabraniti ulazak, pri čemu valja istaći kako je konkretni casino u privatnom vlasništvu i ne predstavlja javno mjesto.

28. Casina također imaju pravo donijeti vlastita interna pravila o ulasku (dress code, ponašanje, sigurnosni razlozi, raniji incidenti, varanje i slično), uz suglasnost Ministarstva financija.

29. Pri tome ne postoji dužnost uprave casina dalje procesuirati osobu za koju sumnja da vara, već je ovlašten u tom slučaju takvoj osobi onemogućiti ulazak.

30. Da je tuženik imao svoja interna pravila o ulasku proizlazi i iz Rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Klasa: UP/I-461-04/10-01/292 od 30. rujna 2010. godine, kojim je utvrđeno da je tuženik uskladio svoj rad, akte i poslovanje s obvezama koje proizlaze iz zakona do dana donošenja rješenja. Iz obrazloženja navedenog rješenja proizlazi da je tuženik dostavio svu potrebnu dokumentaciju, pa tako i Pravilnik o provođenju unutarnjeg nadzora kao unutarnji akt društva.

31. Iz izvoda Pravilnika i to čl. 3. istog proizlazi da je u igračnicu zabranjen pristup mladima do punoljetnosti po propisima države čiji su državljani, osobama u pijanom stanju ili pod utjecanjem opijata, sa oružjem, predmetima i tvarima kojima bi se moglo nanijeti povrede ljudima ili štetu na stvarima igračnice, službene osobe ministarstva unutarnjih poslova i inspekcijski organi pravo ulaza u igračnicu imaju uz službena ovlaštenja, a druge službene osobe uz posebno odobrenje direktora ili inspektora igračnice. Ulazak u igračnicu može se zabraniti privremeno ili trajno, odnosno može se udaljiti iz prostora igračnice osobama za koje postoji sumnja u zlouporabu igara na sreću, odnosno čija igra nije provjerljiva (manipulativna), osobama koje ne ispunjavaju uvjete za člana kluba Mulino d.o.o., a koji uvjeti se uređuju posebnom odlukom skupštine društva. Zabrana i ograničavanje posjeta casinu i samoisključenje igrača iz igara na sreću: Priređivač je u određenim slučajevima ovlašten pojedinim osobama privremeno zabraniti ili ograničiti posjet casinu i sudjelovanje u igrama na sreću. Priređivač je na to ovlašten kako postoji osnovana pretpostavka da učestalost i intenzitet sudjelovanja u igri tih osoba dovodi u opasnost njihov egzistencijski minimum te ako to zatraže ustanove koje se bave zaštitom obitelji u slučajevima kad igrač zbog nekontroliranog igranja nanosi štetu sebi ili obitelji koju uzdržava. Igrač koji sudjeluje u igrama na sreću u casinima može sam zatražiti svoje isključenje iz igara na sreću. To može učiniti pisanim putem i elektroničkom obaviješću.

32. Stoga iz navedenog ne proizlazi da bi tužiteljima u konkretnom slučaju bio zabranjen ulaz na diskriminatornoj osnovi (primjerice zbog nacionalnosti, rase, vjere, spola, seksualne orijentacije, invaliditeta i sl.).

33. Iz iskaza zastupnika tuženika proizlazi kako je za tužitelje čuo od svojih inspektora koji su ga upozorili da su tužitelji igrali samo na određenoj vrsti aparata na kojima su mogli skidati bonuse, manipulirati i zbunjivati aparate.

34. U odnosu na navod tužitelja da oni nisu rizične osobe valja navesti kako iz njihovih iskaza proizlazi da nemaju redovan posao niti stalne izvore prihoda, već se financiraju gotovo isključivo prihodima od igranja u raznim casinima i da su u predmetni casino dolazili gotovo svaki dan (po vlastitom navodu 20 godina) te im je još 2020. godine rečeno kako ne mogu u casino ulaziti svaki dan.

35. Opće je poznato da igre na sreću (kockanje) izazivaju ovisnost i u svakom slučaju mogu loše utjecati na egzistenciju osobe koja kocka i to ne samo zbog gubitka novčanih sredstava u samoj igri, već i zbog činjenice da svakodnevnim boravkom u casinu koje traje više sati, ta osoba ne može uredno obavljati druge poslove i biti u radnom odnosu te ostvarivati redovne prihode iz radnog odnosa.

36. Uz to valja navesti kako tužitelji nisu dokazali ni da bi im zbog činjenice da im je zabranjen ulazak u casino nastala takva šteta koja bi opravdavala dosudu pravične novčane naknade.

37. Naime, kako se radi o navodnoj povredi prava osobnosti zbog povrede časti i ugleda, dakle naknadi nematerijalne štete za povredu prava osobnosti, valja navesti kako se ista priznaje samo iznimno i to onda kada je ta povreda izuzetno teška, tako da je kod povrijeđenog mogla izazvati osobito intenzivnu duševnu bol.

38. Tužitelji nisu dokazali da bi im zbog navedenog bilo povrijeđeno pravo na slobodu, jer pravo ulaska u casino nije svima dostupno i neograničeno pravo, već je isto podložno raznim pravilima kako je to prethodno navedeno.

39. Isto tako, tužitelji nisu dokazali da bi tuženik bilo kome naveo, a kamoli razglasio, da su tužitelji lopovi, da bi ih bilo tko zbog zabrane ulaska u casino loše gledao i da bi im zbog tog "lošeg gledanja" nastala bilo kakva šteta.

40. Navod tužitelja da su upravo zbog toga odselili iz Umaga nije uvjerljiv ni dokazan, tim više što su očito zabranu ulaska prihvatili te nisu dalje nastojali ostvariti ulazak u casino ili razjašnjenje nastale situacije.

41. Uvidom u dopis Ministarstva unutarnjih poslova, PU Istarske, PP Umag-Umago s ispostavom Buje-Buie od 22. svibnja 2024. godine utvrđeno je da tužitelji nakon prijave zabrana ulaska u casino 14. rujna 2022. godine nisu željeli na licu mjesta čekati policiju niti su se više naknadno obratili policiji.

42. Isto tako, iz iskaza I i II-tužitelja proizlazi da ta zabrana nije utjecala na njihovu naviku kockanja, jer su to nastavili činiti u drugim casinima, te im u istima nije zabranjen ulaz.

43. Slijedom navedenog, a kako tužitelji nisu dokazali da su ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu, to je valjalo tužbeni zahtjev tužitelja odbiti i odlučiti kao u izreci pod točkom I.

44. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a. Tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i zatraženom trošku i to za sastav odgovora na tužbu i podneska od 08.01.2024.g. prema Tbr. 8. toč. 1. po 200,00 eur, za sastav podneska od 20.11.2025.g. prema Tbr. 8. toč. 3. – 50,00 eur, za zastupanje na ročištima 19.04.2024.g. i 20.04.2026.g. prema Tbr. 9. toč. 1. po 200,00 eur, što ukupno iznosi 850,00 eur, a uvećano za trošak PDV-a prema Tbr. 46. u iznosu od 212,50 eur ukupno iznosi 1.062,00 eur. Navedenom iznosu pribrojen je trošak izbjivanja iz pisarnice dana 19.04.2024.g. i 20.04.2026.g. prema Tbr. 39. u iznosu od 437,50 eur, troškove prijevoza

odvjetniku prema Tbr. 50. na dan 19.04.2024.g. u iznosu od 306,00 eur, te troškove prijevoza odvjetniku prema Tbr. 50. na dan 20.04.2026.g. u iznosu od 423,60 eur, tako da ukupno trošak tuženika iznosi 2.229,10 eur.

45. Stoga je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

U Zagrebu, 27. svibnja 2026. godine

Sudac:
Vanesa Brizić Bahun

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

Broj zapisa: **9-30888-9a155**

Kontrolni broj: **0f1fd-76e71-61b48**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.